

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1994-1995

OPENBARE COMMISSIEVERGADERINGEN

HANDELINGEN

COMMISSIE VOOR BUITENLANDSE EN
EUROPESE AANGELEGENHEDEN

VERGADERING VAN 22 MAART 1995

Interpellatie van de heer P. Van Grembergen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de afwezigheid van de Vlaamse Gemeenschap in het Informatiebureau van het Europees Parlement in het kader van een actieve Vlaamse onthaalpolitiek voor buitenlandse journalisten en ambtenaren

VOORZITTER : de heer S. De Clerck

— *De interpellatie wordt gehouden om 11.00 uur*

Interpellatie van de heer P. Van Grembergen tot de heer L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de afwezigheid van de Vlaamse Gemeenschap in het Informatiebureau van het Europees Parlement in het kader van een actieve Vlaamse onthaalpolitiek voor buitenlandse journalisten en ambtenaren

De voorzitter : Aan de orde is de interpellatie van de heer Van Grembergen tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen, over de afwezigheid van de Vlaamse Gemeenschap in het Informatiebureau van het Europees Parlement in het kader van een actieve Vlaamse onthaalpolitiek voor buitenlandse journalisten en ambtenaren.

De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, met deze interpellatie, mijnheer de minister-president, wens ik even uw aandacht te vestigen op een noodzakelijke po-

litiek van Vlaamse aanwezigheid en de wijze waarop die politiek moet worden gevoerd in de Europese Unie en in Brussel zelf. Dit is een gegeven dat u na aan het hart ligt en waarvoor u gevoelig bent.

Brussel heeft, als Europese hoofdstad, de meeste diplomatieke standplaatsen van alle hoofdsteden, zelfs meer dan Washington. Dit zou voor ons een gelegenheid moeten zijn om ons daar te verkopen en te manifesteren, met onze deugden, kwalificaties en aspiraties. Uit verslagen blijkt nu dat wij van die gelegenheid te weinig gebruik maken.

Ik heb hier een "Vrije Tribune" die op 21 januari 1995 in De Standaard is verschenen, weliswaar geschreven door een Nederlander, maar een Nederlander die verbonden is aan de Persdienst van het Europees Parlement. Ik ken die persoon niet, maar hij heeft toch wel ervaring. Vanuit zijn ervaring tracht hij wellicht een partner te zijn in de groot-Nederlandse gemeenschap. Deze man schrijft en ik citeer : "Bij mijn weten werd en wordt er bitter weinig gedaan door de Vlaamse overheden om deze nieuwe medeburgers uit de verschillende Europese landen te ontvangen. Dat is een gemiste kans. Nu, in 1995, bestaat er een gedroomde kans alle straks stemgerechtigde EU-burgers in Vlaanderen met een gerichte sensibiliseringscampagne te benaderen, opdat ze straks niet bezwijken voor het zoet gefluit van het EDF en zijn compagnons". Einde ci-

taat. Mijnheer de minister-president, ik zal u dit artikel ter informatie bezorgen.

We stelden vast dat journalisten uit Nederland in het informatiebureau bij het Europees Parlement uitsluitend in het Frans worden onthaald. Bij hun aankomst te Brussel werden ze, als ze vragen stelden over eventuele voorzieningen, enkel in het Frans bediend en ontvingen ze documentatiepakketten. Nederlandstalige informatie, ik spreek nog niet over een folder, schijnt niet ter beschikking te zijn. De enige overheid die Nederlandstalige informatie verstrekt zou het Brussels Gewest zijn, weliswaar op verzoek en in zeer beperkte mate.

Opvallend zou zijn dat de Vlaamse regering en de Vlaamse Gemeenschap totaal afwezig blijven. Er wordt door de Vlaamse Gemeenschap geen enkel onthaalbeleid gevoerd.

Ik kom tot mijn vragen.

Ten eerste, is het beeld dat ter zake wordt geschetst correct ? Is de mij verstrekte informatie juist ?

Ten tweede, als de informatie niet juist is, dan betekent dit dat èn de betrokkenen het niet weten èn dat wij als politici het ook niet weten. Op welke wijze zal worden duidelijk gemaakt dat er informatie beschikbaar is ?

Van Grembergen

Ten derde, wat zal er worden gedaan, en op welke wijze, indien er geen informatie is ?

Ten vierde, zal de minister-president, die toch bevoegd is voor Externe Betrekkingen, een initiatief nemen of heeft hij initiatieven genomen ? Welke zijn zijn inzichten ?

Is hier geen opdracht weggelegd voor de Vlaamse gemeenschapsattaché bij de Europese Unie ?

Ik ben een verdediger van Brussel, van de positie van Brussel op het Europese forum, van de Vlamingen in Brussel en van de Vlaamse Brusselselaars. Het forum dat Brussel ons biedt, moeten we dan ook zeer efficiënt gebruiken en aangrijpen. Het is een middel. We hebben niet veel middelen. Ik vraag dus dat daarvoor een strategie zou worden uitgebouwd en middelen zouden worden gereserveerd.

Is dit nu niet meer mogelijk, dan moet het volgende Vlaamse parlement eventueel een debat voeren over Vlaanderen en Brussel, en Brussel als exponent van Vlaanderen in de wereldpolitiek en de Europese dimensie.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer L. Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, ik wens mij aan te sluiten bij de interpellatie van collega Van Grembergen. Er valt inderdaad heel wat over het onthaal van buitenlanders, en van Nederlanders, in de Europese Commissie en in de Europese instellingen, te zeggen. Ik ben van mening dat internationale instellingen die zich in Brussel, de hoofdstad van dit land, komen vestigen, ook voor een onthaal moeten zorgen in de taal van de meerderheid van dit land. Dit geldt zowel voor de mensen die verantwoordelijk zijn voor het onthaal als voor de opschriften die worden aangebracht. Tijdens de weinige bezoeken die ik daar reeds heb gebracht,

heb ik ervaren dat dit niet het geval is.

Heel belangrijk is natuurlijk ook de begeleiding en de voorlichting van de aanwezige buitenlandse pers. Collega Van Grembergen heeft op het belang daarvan gewezen. Wij kennen hier in Brussel een heel grote persconcentratie. Die mensen zorgen voor de verslaggeving en de duiding over Belgisch en Vlaams nieuws. Daaruit blijkt maar al te vaak dat zij hun informatie halen uit de Franstalige Belgische pers omdat dit voor de meesten uiteraard een internationale taal is die zij verstaan.

De voorzitter : Het Vlaams Blok kennen zij ook goed.

De heer L. Van Nieuwenhuysen : Uiteraard kennen zij het Vlaams Blok, maar niet via onze media.

Wij weten allen hoe de Franstalige pers over de binnenlandse toestand, over Vlaanderen en over de Vlaamse aspiraties rapporteert. Ik denk dan ook dat het belangrijk is dat de Vlaamse overheid een objectieve voorlichting geeft en dit op een bruikbare manier voor de buitenlandse pers.

Ik zeg dit niet alleen vanuit een rechtvaardigheidsgevoel die een billijke behandeling vraagt van wat hier in Vlaanderen gebeurt, maar ook vanuit onze visie dat het buitenland moet weten dat er zoiets als een Vlaamse Gemeenschap bestaat, dat er een Vlaamse natie in wording is, een natie met mensen van vlees en bloed en dat die natie mogelijks ook - en dat is althans onze hoop - zelfstandig wordt, een betrouwbare partner is en een allesbehalve destabiliserend gegeven in de internationale context.

Bovendien zou het nuttig zijn dat via de internationale pers wordt getracht op zijn minst begrip te doen opbrengen voor de pogingen die in Vlaanderen worden ondernomen om de Vlaamse identiteit in Vlaams-Brabant en te Brussel te handhaven en veilig te stellen. De journalisten van

de internationale pers die in Brussel zijn gevestigd, moeten noodgedwongen, omwille van de taal, een beroep doen op de Franstalige pers of op de vaak vertekende informatie in de pers van hun land van herkomst. Het is dus noodzakelijk dat de Vlaamse regering initiatieven neemt. Ik heb dit ook reeds voorgesteld naar aanleiding van de bespreking van de begroting. Ik denk dan niet alleen aan een eenmalige verwelcoming, maar ook aan initiatieven zoals de Waalse regering heeft genomen. Voor één keer mogen wij ons aan dit voorbeeld spiegelen. Misschien moet een informatiebureau voor de buitenlandse pers worden opgericht waar, indien nodig, onmiddellijk kan worden gereageerd.

Ik laat in het midden wat er precies moet gebeuren. Toch meen ik dat hierover moet worden nagedacht en nadien daden moeten volgen.

Mijnheer de minister-president - een beetje in de rand - maar de laatste weken heb ik dikwijls gedacht aan uw opmerkingen van een of twee jaar geleden over het negatieve effect van het kiesgedrag op de beeldvorming over Vlaanderen in het buitenland. Ik meen dat die opmerking vandaag sterk moet worden gerelativeerd, als ik vaststel dat de partij waarmee u nog altijd een coalitie vormt, en blijkbaar wenst te blijven vormen, het imago van Vlaanderen pas echt bezwadderd. Het verwondert mij dat u daarover nog geen opmerkingen hebt gemaakt.

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, collega's, wat de vraag van de heer Van Grembergen betreft, wens ik het juiste beeld te schetsen. Het beeld is meer genuanceerd. Weliswaar deel ik uw zorg. Het verheugt mij dat u deze interpellatie hebt gehouden. Zij laat mij toe de huidige stand van zaken weer te geven en aan te duiden wat in die context nog verder dient te gebeuren.

Van den Brande

Wat de laatste bedenking van de heer Van Nieuwenhuysen betreft aangaande onze reputatie in het buitenland, wil ik geen polemiek voeren. Ik gebruik zelfs niet graag het woord imago ; het is mijns inziens een commerciële term wanneer het gaat over een deelstaat of over een volk. Laten wij het als volgt formuleren. Welke is de aanwezigheid en de herkenbaarheid van onze deelstaat op het Europese en wereldniveau ? Een objectieve vaststelling is dat er in het buitenland grote zorgen blijven bestaan, niet over tien percent van de kiezers maar wel over het gedachtegoed dat de kiezers wordt aangereikt. Ik heb het steeds moeilijker met het feit dat terwijl wij de zaken gemeenschappelijk zouden kunnen versterken, een versplintering optreedt omwille van een aantal opvattingen die ook in het buitenland niet als democratisch worden ervaren. Ik probeer de situatie positief te benaderen.

Een andere bedenking is meer van politieke aard. Ik meen dat iedereen zijn of haar verantwoordelijkheid moet opnemen. Een democratie steunt eigenlijk op die verantwoordelijkheid. De beeldvorming wordt niet gediend met antipolitiek.

Ik onderschrijf volkomen het standpunt van de heer Van Grembergen, namelijk dat in het kader van het gestalte geven aan Vlaanderen, een actieve onthaalpolitiek te Brussel absoluut noodzakelijk is. Wij bevinden ons in een bevoorrechte positie. Zoals vele anderen moeten wij niet naar het buitenland gaan om ons zelf te tonen. Europa en de wereld zijn heel dicht bij ons. Wij moeten dan ook rekening houden met het feit hoe wij ons in de toekomst moeten opstellen.

Een succesvolle onthaalpolitiek, die werkelijk aanslaat bij de buitenlanders, moet aan een aantal criteria beantwoorden. Ik som er een viertal op.

Ten eerste, de onthaalpolitiek moet professioneel worden opgezet. Zonder kritiek op het verleden, meen ik dat men vroeger vaak te veel volgens "trial and error", doch met goede bedoelingen heeft gewerkt, omdat Vlaanderen toen nog in opbouw was. Ik ben tot het inzicht gekomen dat men op dit domein bijzonder professioneel moet tewerkgaan.

Ten tweede, er moet op een geïntegreerde manier worden tewerkgegaan. Dit betekent dat alle aspecten van Vlaanderen aan de orde moeten komen door middel van op elkaar afgestemde instrumenten. Het heeft inderdaad geen zin dat de VDBH een aantal acties ontwikkelt, die uiteraard op zich zinvol zijn, doch zonder enig verband met acties van andere diensten. Een gemeenschappelijke noemer moet herkenbaar aanwezig zijn.

Ten derde, het moet een duurzame actie zijn, dit wil zeggen geen "one shot".

Ten vierde, het moet qua stijl een herkenbare actie zijn, een eenvormige beeldvorming zoals ik daarnet heb aangegeven.

Mijnheer Van Grembergen, u wordt op uw wenken bediend. U hebt de begroting-1995 goedgekeurd. Daarin kunt u terugvinden dat wij voor het eerst een bijkomend krediet van 30 miljoen frank hebben ingeschreven voor de uitbouw van contact- en communicatienetwerken. Ingevolge deze beslissing en de goedkeuring door de Vlaamse Raad, werkt de administratie van Externe Betrekkingen - en mevrouw Verstraeten, hier aanwezig, kan ervan getuigen - samen met een informatie-ambtenaar en een aantal betrokken instanties zoals de VDBH, FTI, FIOC en andere, aan een globaal actieprogramma. Een aantal concrete acties worden voorbereid voor een beter onthaal van de buitenlanders te Brussel en in Vlaanderen.

Welke zijn de hoofdlijnen van dit actieplan ?

Ten eerste, de bewustmaking van journalisten voor Vlaanderen en voor het bestuursniveau van Vlaanderen. Dit betekent concreet dat geregeld lunchbijeenkomsten worden georganiseerd, onthaal van nieuwe buitenlandse correspondenten en het noodzakelijke persoonlijk onthaal van nieuwe buitenlandse journalisten.

Ten tweede, journalisten en andere buitenlandse vooraanstaanden wijzen op het goede, het interessante en het nuttige dat hier wordt geboden. Met andere woorden, wij moeten een programma opzetten van volkomen gepersonaliseerde, op maat uitgewerkte bezoeken aan Vlaanderen. De reactie van een groep Japanse jongeren die Vlaanderen bezochten, is me altijd bijgebleven. Zij brachten een bezoek aan verscheidene historische steden. Zij vonden het allemaal prachtig, maar het levende Vlaanderen is waarschijnlijk nog iets anders dan historische monumenten !

Een volledig gepersoniseerd programma, met een brede waaier van uitgewerkte bezoeken, is een belangrijk onderdeel.

Ten derde is er de verspreiding van "Flanders-La Flandre" en een overzicht van de Vlaamse pers in verschillende talen. De Vlaamse pers werkt, in overleg met mijn diensten, zelf aan een voorstel ter zake.

Ten vierde werd met Belga de afspraak gemaakt om per jaar 30 communiqués bij buitenlandse correspondenten in Brussel te verspreiden.

Ten vijfde komt er referentiemateriaal over Vlaanderen. In tegenstelling tot de Angelsaksen hebben wij de slechte gewoonte - misschien onder Romeanse invloed, maar dat laat ik in het midden - om problemen openbaar te maken waarvan geen gegevens bekend zijn. Ik citeer bijvoorbeeld de affaire van "de witte woede". De hele zaak werd wel in de openbaarheid gebracht, maar men vergat erbij te zeggen over hoeveel personen het ging en wat de

Van den Brande

kern van het probleem was. Ik denk dat we op dat vlak wel wat lessen kunnen nemen van de Angelsaksische benadering.

Als referentiemateriaal citeer ik bijvoorbeeld de vertaling en verspreiding van "Vriend" - een uitzonderlijk document dat vorig jaar is uitgegeven -, de vertaling en de verspreiding van trimestriële conjunctuurnota's omdat het vrij belangrijk is het Vlaamse economische en sociale conjunctuurverloop te kennen. Bovendien is er de mogelijkheid om via Internet en binnenkort via Telenet niet alleen worldwide on line te komen, maar ook om zelf een aantal gegevens door te geven.

Ten zesde komt er de publikatie Wegwijs Informatie over de Vlaamse overheid. Er zal één centraal telefoonnummer zijn waar de vragen van de journalisten in meerdere talen zullen worden beantwoord. De bestaande Wegwijs-publikaties zullen worden vertaald.

Deze zes sporen worden thans uitgewerkt. Voor het eerst beschikken wij over de kredieten en de mogelijkheden om professioneel, geïntegreerd en duurzaam te werken.

We zijn het dus roerend eens over de doelstellingen en over de concrete invulling ervan.

Ik geef u een overzicht van de huidige acties.

Wij beleggen, ten eerste, reeds stelselmatig bijeenkomsten met buitenlandse journalisten. Dat zijn belangrijke investeringen op lange termijn. We hebben die bijeenkomsten voorlopig opgedeeld, enerzijds ten behoeve van de Engelstalige correspondenten en journalisten en anderzijds ten behoeve van de Franstalige pers in Brussel.

Ten tweede, tot nu toe hadden wij nog geen enkele Franstalige publikatie over Vlaanderen. La Flandre is een eerste aanzet daartoe. Ik vind het trouwens een goede publikatie.

Ik meen dat het aangewezen is onze publikaties in nog andere talen ter beschikking te stellen, maar dat is werk voor de tweede fase.

Er is, ten derde, de jaarlijkse verspreiding bij de buitenlandse journalisten en ambassades van diverse publikaties, onder meer van De Stichting en Ons Erfdeel.

Ten vierde, ter voorlichting van de buitenlanders die in en rond Brussel wonen, wordt sinds vier jaar deelgenomen aan de Brussels Welcome fair, waar aan de aanwezigen - dat is toch een belangrijke nuance van het beeld dat de heer Van Grembergen over de situatie geeft - een ruime keuze van allerlei publikaties in verschillende talen wordt aangeboden. Deze informatiepakketten dragen wij ook uit. Ik was vorige week in Barcelona. We hadden een aantal van deze publikaties meegenomen, niet alleen bestemd voor Catalonië, maar voor heel Spanje.

Ten vijfde is er een evaluatie van alle bestaande brochures die de Vlaamse Gemeenschap bestemt voor het buitenland. Het gaat om een aantal acties die reeds langer ontwikkeld zijn, maar die we nu pas kunnen verdiepen omdat we niet eerder over de nodige kredieten beschikten.

De heer van Grembergen had het over het Europees Parlement. Het Europees Parlement - niet alleen de Europese parlementsleden, maar ook de ambtenaren en journalisten - moeten we beschouwen als een aparte en specifieke doelgroep.

Hieraan wordt gewerkt. De gemeenschapsattaché, die sinds vorig jaar is aangesteld bij de Europese Unie, krijgt een belangrijke opdracht in het kader van het communicatie- en informatiewerk in de strikte betekenis van het woord. Hij zal een politiek "verlengstuk" zijn van het beleid van de Vlaamse overheid, maar ook hij zal door professionelen worden bijgestaan.

Ik moet ook nog melden dat de Vlaamse regering sedert twee jaar

ter gelegenheid van 11 juli de organisatie subsidieert van een Vlaamse dag in het Europees Parlement in Straatsburg. De Vlaamse ambtenaren organiseren dat zeer goed. We kunnen in Brussel hetzelfde doen.

U ziet dat er wel degelijk initiatieven zijn genomen. Ik heb echter alle partiële initiatieven stopgezet om onze aandacht toe te spitsen op professionele, geïntegreerde en duurzame acties.

Een eerste conclusie kan dus zijn dat de concrete uitvoering van nieuwe acties van de Vlaamse deelstaat tegenover buitenlanders en buitenlandse journalisten minder snel verloopt dan ik had gewenst.

Ten tweede, ik geef de absolute voorkeur aan samenhang en integratie, en tenslotte moet worden opgemerkt dat we het in het verleden niet gemakkelijk hadden. Het federale ministerie van Buitenlandse Zaken heeft immers sedert jaren geen enkel actief en efficiënt beleid gevoerd inzake de accreditering van buitenlandse journalisten. Dat is geen verwijt, maar een loutere vaststelling. Dat heeft ook niets te maken met onze opdracht. Wij moeten voor de eigen deur keren.

De meeste journalisten zijn geaccrediteerd bij de instellingen van de Europese Unie, maar niet bij België. Op dat vlak moeten wij nog supplementaire acties ondernemen.

Mijnheer de voorzitter, dat is de aanpak van de Vlaamse regering. Een aantal acties die al zijn opgestart, zullen in de loop van de volgende weken en maanden verder gestalte krijgen. Wij moeten daarvoor niet wachten op 21 mei.

De voorzitter : De heer Van Grembergen heeft het woord.

De heer P. Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, ik ben de minister-president dankbaar voor zijn antwoord. Het is geen antwoord van zelfgenoegzaamheid. De minister-president heeft ons aangetoond hoe

Van Grembergen

de Vlaamse regering haar beleid ter zake geleidelijk opbouwt. Tegelijkertijd erkent hij dat Brussel een belangrijke factor is voor de positie en de uitstraling van Vlaanderen.

Een belangrijke vraag daarbij is hoe we de beperkte middelen waarover we beschikken het best gebruiken.

Mijnheer de minister-president, vergis ik mij niet als ik zeg dat wij geleidelijk aan bouwen aan een adressenbestand van journalisten, van Euro-ambtenaren, van Euro-vertegenwoordigers en van bedrijfsleiders die hier zijn gevestigd ? Aangezien het Europees bedrijfsleven actief is in Brussel, is dat ook een belangrijk gegeven.

Zodra men over dit adressenbestand beschikt, kan men, met een periodiek Vlaanderen, of wat het ook moge zijn, geregeld informatie doorgeven.

Ik wens nog een ander punt naar voren te brengen. Viermaal per jaar, telkens gedurende twee dagen, komen in Brussel de leden van het Comité van de Regio's samen. Die leden of die ministers van die deelstaat- of stadsregeringen brengen hier toch een of twee nachten in een hotel door. Zou het niet aangewezen zijn ervoor te zorgen dat in hun hotelkamer een boek met informatie over Vlaanderen ligt ? Ik weet niet wat de mogelijkheden zijn. Toen wij in opdracht van de Vlaamse Raad naar het buitenland gingen, namen wij een aantal boeken mee. Vaak waren dat de Vlaamse Primitieven, maar heel dikwijls was dat het boek "The fair face of Flanders" dat in vele talen werd vertaald, onder meer in het Frans en het Duits. Na twee dagen keren die excellenties terug naar hun land. Ze zijn eens in Brussel geweest. Wat Brussel is, wat rond Brussel leeft, weten zij niet of onvoldoende.

Anders dan de Europese ministers zijn zij gevoeliger voor het regionaal gegeven. Ik druk het nog zeer voor-

zichtig uit. Zou het dus niet mogelijk zijn hen het boek "The fair face of Flanders" als een geschenk te laten toekomen, zodat ze toch iets weten over de stad en het land waar ze viermaal per jaar naartoe komen ? Sommigen komen zelfs meer, al naargelang de commissies. Ik wil u slechts een suggestie geven.

Mijnheer de minister-president, veel zaken hebben te maken met het creëren van goodwill. Of het nu een vreemd en besloten gegeven of een open gegeven is, we moeten dat met goodwill bekijken.

Ik kan mij voorstellen dat de succesvolle tentoonstelling "I Fiamminghi a Roma" voor de Italianen en voor de Romeinse gemeenschap wel enige gevoeligheid creëert. Ze legt de band tussen Vlaanderen, op cultuur-historisch vlak, maar ze zou ook de band kunnen leggen tussen het cultuur-historische Vlaanderen van het verleden, het Vlaanderen van nu en heel de Romeinse wereld. Kan daarop, via dit adressenbestand, worden op ingespeeld ?

Ik geef een ander voorbeeld voor de wijze waarop men de Duitse gemeenschap en de Duitstaligen gevoelig zou kunnen maken voor wat hier bestaat. Er is een onvoorstelbare rijkdom aan uitwisseling geweest in verband met de bouwkunst in 1900-1930 tussen Duitsland en Vlaanderen. Een dergelijke tentoonstelling, gericht tot een Duitstalig publiek, zou toch de verwantschap en de historische verbondenheid kunnen illustreren.

Nog een voorbeeld : er is een onvoorstelbare rijkdom aan Franstalige literatuur in het bezit van Vlamingen. Met deze Franstalige literatuur kunt u, ten opzichte van de Franstalige landen, goodwill creëren.

Ik geef als voorbeeld Susanne Lilar, Marguerite Yourcenar, Maurice Maeterlinck, zelfs Van Cauwelaert die onlangs in Frankrijk werd gelauwerd. Hij loochent de banden met Vlaanderen niet. Ik bedoel hiermee

dat wanneer men de Franstaligen dichter bij ons wil brengen, men moet beginnen met een cultureel menu aan te bieden dat hen aanspreekt. Toon naast de zeer praktische gegevens als adressen en geadresseerde voorlichting, ook aan wie wij zijn. Toon hen de culturele dimensie van de wereld die wij te bieden hebben en waarin zij zich kunnen thuisvoelen.

De journalisten uitnodigen en hen welkom heten, is uiteraard goed. Zou het soms niet efficiënter zijn dat een buitenlandse journalist met aanzien, die met Vlaanderen is getrouwd, de journalisten van zijn land uitnodigt en hen initieert, in de echte betekenis van het woord ? Ik kan mij niet voorstellen dat een Duitstalige journalist, afkomstig uit Duitsland, die met een grote openheid naar ons kijkt, vanuit zijn ervaring niet bereid zou zijn zijn collega's te zeggen wat Vlaanderen is. Dat is dan zeker iets anders dan wat soms in de Frankfurter Allgemeine wordt geschreven over de Vlamingen en hun kortzichtigheid. Die journalist zou kunnen aantonen dat zij zich vergissen. Hetzelfde moet mogelijk zijn met een journalist van Le Monde of andere grote internationale kranten.

Mijnheer de minister-president, ik tracht in uw denkrichting mee te gaan en ideeën naar voren te brengen om de percepties die er over ons zijn en die ons kwetsen, te weerleggen. Bepaalde politieke opinies die hier worden gepropageerd, spelen zeker een rol in de afstand die sommigen van ons nemen.

Mijnheer de voorzitter, tot zover een aantal ideeën om te helpen bij de verwezenlijking van het internationaal aanzien van Vlaanderen.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer L. Van Nieuwenhuysen : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, inzake de acties naar het buitenland gericht, spreekt u over de herkenbaarheid, de duur-

Van Nieuwenhuysen

zaamheid, de eenvormigheid, enzovoort. Ik kan daar alleen maar volkomen achter staan.

U gaf het specifieke voorbeeld van de VDBH waarmee volgens u rekening moet worden gehouden. Ik kan alleen maar vaststellen dat de VDBH is gehandicapt door het feit dat de BDBH voortdurend onze Vlaamse dienst in de voeten rijdt. Dit geldt trouwens niet alleen op het vlak van buitenlandse handel ; ik neem aan dat zulks ook op andere domeinen het geval is.

Wat de acties betreft naar de buitenlanders die hier verblijven, meer specifiek inzake de perscorrespondenten, is het ook mijn overtuiging dat initiatieven moeten worden genomen die ertoe strekken een algemene kennismaking te organiseren met Vlaanderen en aan te tonen wie de Vlamingen zijn. Dit kan alleen maar positief zijn en goodwill creëren. Ik meen echter dat het vooral noodzakelijk is de politieke actualiteit te duiden vanuit het Vlaamse oogpunt. Mijnheer de minister-president, voor die algemene kennismaking hebt u een hele reeks initiatieven aangekondigd die mij zeer positief lijken. Van de duiding van de politieke actualiteit, moet mijns inziens wel degelijk werk worden gemaakt.

Tot slot heb ik vastgesteld dat u voortdurend in de "we-vorm" sprak. Was het de bedoeling een administratie, een cel, te creëren die duidelijk herkenbaar is voor de buitenlandse perscorrespondenten en waarvan men weet dat men er altijd terecht kan voor informatie ?

De voorzitter : De minister-president heeft het woord.

Minister-president L. Van den Brande : Mijnheer de voorzitter, ik dank de collega's voor de suggesties die zij hebben geformuleerd. Wij zoeken immers de meest optimale formules. Ik zal eerst antwoorden op de opmerkingen van de heer Van Nieuwenhuysen.

Met "we" bedoel ik een "cel" van de administratie Externe Betrekkingen die zorgt voor een geïntegreerde aanpak, rekening houdend met de specifieke doelstellingen die wij hebben vooropgesteld. Ook daar was er een enorme opbouw nodig. Zoals ik bij vorige gelegenheden al opmerkte, was onze dienst Externe Betrekkingen op een bepaald ogenblik slechts bemand door vier ambtenaren. Wij hadden zelfs geen enkele jurist die ons na de staats hervorming en in het kader van de Europese regelgeving kon zeggen wat wij moesten doen. Door een aanpassing van het kader hebben wij een aantal zaken structureel kunnen verbeteren.

Toch hebben wij al enkele ankerpunten in België en in het buitenland. Velen weten reeds bij welke ambtenaar ze terecht kunnen.

In verband met de VDBH is er zeker een probleem. Wij moeten goed nadenken over de verdere organisatie van onze VDBH zodat ze voldoende herkenbaar is. Bovendien wil ik ook geen opportuniteiten laten voorbijgaan. Ik geef u het voorbeeld van mijn investeringsseminarie in Japan. Het zou een "contraproductief" effect gehad hebben Vlaanderen voor te stellen als een eiland dat met België of Europa niets te maken heeft. Wij moeten de openheid van geest hebben om de opportuniteiten in te vullen. Een ander voorbeeld is Singapore waar men zonder enige verwijzing naar grotere entiteiten is opgetreden, wat een aantal reacties heeft losgemaakt. Men zei mij dat de band minder strak moet worden aangehouden naarmate de herkenbaarheid groter wordt. Daarom pleit ik voor een principiële, maar enigszins pragmatische opstelling.

Ik ben het zonder enige twijfel eens met een aantal suggesties van de heer Van Grembergen.

De bestanden van ambtenaren en bedrijfsleiders worden gebruikt, die van de journalisten niet. Dat klinkt misschien wel eigenaardig, maar het

is zo. We moeten daar nog aan werken.

In verband met het Comité van de Regio's verwijs ik naar een feit van enkele dagen geleden. De heer Damaier, die een van de subcommissies voorziet, raadde zelf aan de tentoonstelling I Fiammingi a Roma te bezoeken. Er is daar een goede samenwerking die af en toe gepaard moet gaan met de publikatie van een boek of brochure. Vorig jaar hebben wij de merkwaardige reeks van de heer Van der Perre, Vision on art, ter beschikking gesteld van de leden van het Comité van de Regio's. Ik ben echter gekant tegen de "pakjesdiplomatie". Soms is dat wel representatief, maar we moeten selectief te werk gaan.

U weet dat het zeer lang een vraagteken is geweest of Brussel, als zetel van het Comité van de Regio's zou worden aanvaard. U herinnert zich de inspanningen die werden gedaan om onder meer naar Bonn te verhuizen en ik spreek dan nog niet over Straatsburg enzovoort.

Ik denk dat dit probleem helemaal achter de rug is. Het zou wel eens contraproductief kunnen geweest zijn om op dat ogenblik te veel dingen te doen. Ik deel echter uw mening en het was een goede suggestie om daarop in te spelen en dit op een natuurlijke wijze.

Als 'T Fiamminghi a Roma' hier als tentoonstelling aanwezig is en nu plaatsvindt, dan is dat een heel goede opportuniteit. Ik deel uw suggestie en we zullen er over nadenken.

Er werd gesproken over Maeterlinck, Verhaeren enzovoort. Het aspect van de schrijvers is misschien een ander debat. Structureel is dit vast en zeker een aanknopingspunt ten aanzien van de Franstaligen. 'T Fiamminghi' waren trouwens niet enkel Vlamingen, maar waren degenen die van Holland tot Frankrijk beroemd zijn geworden. Het is dus breder dan wat nu Vlaanderen is.

Van den Brande

In ieder geval neem ik notitie van een aantal van uw suggesties. De initiatie van buitenlandse journalisten is een heel goede gedachte. Wij hebben dit systeem al toegepast in de investeringsseminaries waar we altijd getuigen hebben meegenomen van bedrijven die hier gevestigd zijn om aan hun collega's Amerikanen Japanners of Koreanen, met grote geloofwaardigheid de redenen waarom voor Vlaanderen werd gekozen, aan te tonen. Dat komt altijd veel geloofwaardiger over dan wanneer de overheid dat doet. Het concept van deze seminaries was altijd ingebakken. Er was een getuigenismoment op basis van gegevens en argumen-

ten waarom men zelf iets gedaan heeft. Wij denken dat die idee kan worden gekoppeld aan de initiatie van de buitenlandse journalisten.

Er is een goed evenwicht in het menu als de gerechten nog herkenbaar zijn en dat het geen bouillabaisse is - hoe lekker dit ook moge zijn - waarbij de moeilijkheid is dat naarmate de maaltijd vordert, de stukken ontrafelen en dat de herkenbaarheid van de verschillende ingrediënten vervaagt.

Als dit leidt tot de beste optimale smaak, dan wil ik eraan denken.

Ik ben het met u eens. Laten wij ons een goed menu samenstellen dat

aantrekkelijk is. Men mag niet a la carte aan het koud buffet deelnemen als het gaat over binnenlandse aangelegenheden. Voor de buitenlandse aangelegenheden is het misschien wel een goede gedachte.

Ik ben u dankbaar voor uw suggesties.

— *Het incident wordt gesloten om 11.50 uur*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties.

Ze worden in twee edities uitgegeven :

- de eerste, met witte kaft en het embleem van de Vlaamse Raad in goudkleur, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen ;
- de tweede, met witte kaft en met onderaan rechts de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

AZRV : Commissie voor de Algemene Zaken, het Reglement en de Verzoekschriften

BAAZ : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden en Ambtenarenzaken

BEAG : Commissie voor Buitenlandse en Europese Aangelegenheden

CULT : Commissie voor Cultuur

EELW : Commissie voor Economie, Energie, Landbouw en Werkgelegenheid

FIBE : Commissie voor Financiën en Begroting

HROL : Commissie voor Huisvesting, Ruimtelijke Ordening en Landinrichting

LENA : Commissie voor Leefmilieu en Natuurbehoud

MEDI : Commissie voor de Media

ONVW : Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid

OPWV : Commissie voor Openbare Werken en Vervoer

SAMW : Commissie voor Samenwerking

WEGE : Commissie voor Welzijn en Gezondheid